

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 30. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 24. marts 2017

Tidspunkt: kl. 9.30

Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Rasmus Nordqvist (ALT) og Holger K. Nielsen (SF).

Desuden deltog: udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg og justitsminister Søren Pape Poulsen.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3528 (retlige og indre anliggender) den 27.-28. marts 2017

EUU alm. del (16) – bilag 506 (kommenteret dagsorden for Europaudvalgets møde 24/3-17)

Punkt 1-6 hørte under justitsministerens ressort, mens punkt 7-12 hørte under udlændinge- og integrationsministerens.

Justitsministeren: Den 27.-28. marts 2017 afholdes der rådsmøde om retlige og indre anliggender i Bruxelles. Udvalget har fået tilsendt et samlenotat og et supplerende samlenotat om sagerne på rådsmødet. Der er denne gang seks sager på rådsmødedagsordenen, der vedrører Justitsministeriets område. Alle seks sager forelægges udvalget til orientering. Jeg vil i det følgende koncentrere mig om de aspekter af sagerne, som jeg vurderer navnlig vil have udvalgets interesse.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold

– *Statusrapport*

KOM (2015) 0634

Rådsmøde 3528 – bilag 1 (samlenotat side 3)

EU-note (15) – E 34 (note af 22/2-16 om forslag om

forbrugerrettigheder ved nethandel og digitale produkter)

EUU alm. del (16) – bilag 312 (udvalgsmødereferat side 427,

senest behandlet i EEU 2/12-16)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 1 handler om direktivforslaget om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold, der udspringer af Kommissionens strategi for det digitale indre marked. Forslaget, som ikke er omfattet af retsforbeholdet, har til formål at harmonisere medlemsstaternes regler om levering af digitalt indhold i forbrugerforhold. Sagen er blevet nævnt for udvalget flere gange tidligere, og jeg vil derfor omtale den ganske kort i dag.

Forslaget har siden januar 2016 været under forhandling i rådsregi, men der udestår fortsat en række juridiske og tekniske spørgsmål. Sagen er på dagsordenen for rådsmødet den 27.-28. marts, med henblik på at formandskabet vil orientere om status over drøftelserne. Sagen nævnes derfor til orientering i dag.

Regeringen støtter generelt initiativer, der kan styrke det digitale indre marked, og vi er derfor overordnet positivt indstillet over for forslaget. Vi har under forhandlingerne i arbejdsgruppen lagt vægt på at sikre, at direktivet skaber den rette balance mellem hensynet til forbrugernes og de erhvervsdrivendes interesser.

Regeringen forventer at kunne tage formandskabets statusorientering til efterretning. De resterende dagsordenspunkter vedrører alle intern sikkerhed og terrorbekæmpelse. Det er emner, der igennem længere tid har været højt prioriterede på den europæiske dagsorden.

Rasmus Nordqvist syntes, at Forbrugerrådet Tænks høringsvar indeholdt en god pointe om fremtidssikring af regler og et forslag om at indføre en form for solnedgangsklausul. Også Datatilsynets bemærkning om persondata ved opsigelse af aftaler var vigtig. Hvad mente ministeren om de to kommentarer?

Justitsministeren vidste ikke, om det havde været drøftet at give direktivet en udløbsdato, men det kunne han foreslå på mødet. Ifølge forslaget skal reglerne også gælde ved køb af digitalt indhold, når forbrugeren betaler med andet end kontanter, mens persondatareglerne regulerer opbevaring og behandling af oplysninger. Selv om direktivet og persondatareglerne skulle regulere forskellige retlige situationer, burde der tages højde for samspillet mellem regelsættene. Det var noget, man i arbejdsgruppen ville være meget opmærksom på i forhandlingerne.

Rasmus Nordqvist mente, at det vigtigt, at ministeren fik læst høringsvaret fra Forbrugerrådet Tænk, for det indeholdt vigtige pointer. Kritikken i høringsvaret fra Datatilsynet gik på, at man kun forpligter sig til ikke bruge de data, man har fået fra brugeren ved betaling for en ydelse, men man skulle selvfølgelig også sørge for, at data helt slettes ved aftalens udløb.

Justitsministeren sagde, at han var meget opmærksom på høringsvar.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask

– Statusrapport

KOM (2016) 0826

Rådsmøde 3528 – bilag 1 (sammenotat side 16)

Justitsministeren: Som et led i denne dagsorden fremsatte Kommissionen i december 2016 en ny terrorfinansieringspakke.

Terrorfinansieringspakken indeholder to nye lovgivningsinitiativer. Det drejer sig om dagsordenens punkt 2 og 5.

Jeg nævner sagerne til orientering, idet begge forslag er omfattet af retsforbeholdet. Direktivforslaget har til formål at sikre et bedre grænseoverskridende samarbejde om bekæmpelse af hvidvask, terrorfinansiering og organiseret kriminalitet.

Med forslaget lægger Kommissionen bl.a. op til, at medlemsstaterne forpligtes til at kriminalisere hvidvask af udbytte fra en nærmere fastsat minimumsliste over kriminelle handlinger, ligesom medlemsstaterne forpligtes til at fastsætte strafferammekrav for alvorlige tilfælde af hvidvask.

Rasmus Nordqvist spurgte, om ministeren mente, at Danmark ville kunne indgå i et samarbejde på trods af forbeholdet. Hvis ikke, kunne Danmark komme til at stå i en udsat position.

Justitsministeren sagde, at direktivforslaget skulle erstatte bestemmelserne om kriminalisering af hvidvask af penge inden for den eksisterende rammeafgørelse om hvidvask. Den ville Danmark fortsat være bundet af, uanset om direktivforslaget blev vedtaget. Rammeafgørelsen havde dog ikke nogen selvstændig betydning for Danmark, da den ikke gik videre end Europarådets konvention om hvidvask, der var gennemført i dansk ret. Det stod dog klart, at Danmark havde en interesse i at følge udviklingen nøje og se på, hvilke regler man havde andre steder.

Peter Hummelgaard Thomsen sagde, at forslaget var omfattet af det danske retsforbehold, og at man derfor ikke regnede med, at det ville få lovgivningsmæssige konsekvenser i Danmark. Dog lagde forslaget op til en minimumsstraf på 4 år, hvor strafammen i Danmark var på 1 til 6 år, så havde regeringen overvejet, om den frivilligt ville hæve den? Det ville Socialdemokratiet i givet faldt bakke op om.

Justitsministeren så gerne hårdere straffe. Regeringen havde dog ikke lagt sig fast på noget endnu. Det spørgsmål skulle først være genstand for forhandlinger.

3. Strafforfølgelse i cyberspace:

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3528 – bilag 1 (samlenotat side 23)

EUU alm. del (16) – bilag 312 (udvalgsmødereferat side 428,
senest behandlet i EUU 2/12-16)

a) e-beviser

b) kryptering

Justitsministeren: Jeg nævner også denne sag til orientering, idet der er tale om ikkelovgivningsmæssige tiltag.

Udgangspunktet for arbejdet i EU-regi er rådskonklusionerne fra juni 2016 om forbedret strafforfølgelse i cyberspace. På rådsmødet i december 2016 fremlagde Kommissionen en fremskridtsrapport om implementering af rådskonklusionerne fra juni 2016, som Rådet tog til efterretning. Kommissionens endelige konklusioner forventes fremlagt på rådsmødet i juni 2017, når en igangværende ekspertproces er afsluttet.

På rådsmødet den. 27.-28. marts forventes en politisk drøftelse af mulighederne for forbedret samarbejde i forhold til strafforfølgelse i cyberspace. Det er forventningen, at formandskabet – som en forberedelse til junirådsmødet – bl.a. vil lægge op til en indledende drøftelse af mulighederne for at strømline procedurerne vedrørende gensidig retshjælp i straffesager. Herudover forventes det, at formandskabet vil lægge op til en drøftelse af mulighederne for at forbedre medlemsstaternes samarbejde med internet-serviceudbydere som f.eks. Facebook.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at de danske myndigheder har gode muligheder for at efterforske, sikre beviser og retsforfølge kriminelle handlinger med grænseoverskridende elementer. Regeringen er derfor positivt indstillet over for drøftelser om forbedret strafforfølgning i EU-regi under forudsætning af, at drøftelserne har fokus på den bedst mulige anvendelse af de gældende regler og redskaber og ikke udvikling af nye regler.

4. Logning

– *Information fra formandskabet*

Rådsmøde 3528 – bilag 1 (samlenotat side 28)

Justitsministeren: Som mange af jer sikkert ved, drejer logning sig om at stille nogle krav til teleselskaberne om at opbevare visse oplysninger om deres kunders tele- og internettrafik i en periode. Det er navnlig oplysninger om, hvem der har kommunikeret med hvem, og om, hvor og hvornår kommunikationen fandt sted.

Logning angår derimod ikke selve indholdet af en kommunikation, f.eks. hvad der bliver sagt i en telefonsamtale, eller hvad der bliver skrevet i en sms-besked. Oplysningerne bliver liggende ude hos teleselskaberne, og hvis politiet eller PET skal have adgang til konkrete oplysninger, skal de anmode om det efter retsplejelovens regler. Det betyder bl.a., at der skal indhentes en retskendelse i hvert enkelt tilfælde, og at politiet og PET kun kan få adgang til de specifikke oplysninger, som kendelsen omfatter.

Årsagen til, at logning er på dagsordenen for rådsmødet, er, at EU-Domstolen kort før jul sidste år afsagde dom i den såkaldte Tele2-sag om de svenske og britiske logningsreglers forenelighed med EU-retten. Hverken vi her i Danmark, de øvrige medlemsstater eller Kommissionen er færdige med at udrede dommens nærmere konsekvenser. Vi forventer, at formandskabets orientering om dommen på rådsmødet vil være helt overordnet.

Formålet med orienteringen vil formentlig navnlig være at understrege, hvor vigtigt et efterforskningsredskab logningsreglerne er for politimyndighederne i EU, og i det lys at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal udrede dommens konsekvenser nærmere. Sagen nævnes derfor alene til orientering.

Der er to centrale konklusioner i Tele2-sagen, der er værd at fremhæve allerede på nuværende tidspunkt:

For det første: Ifølge dommen er EU-retten til hinder for en såkaldt generel og udifferentieret logning af alle oplysninger. Det vil med andre ord sige, at regler om logning ikke må omfatte alle data om alle teleselskabernes kunder til enhver tid.

For det andet: Ifølge dommen er EU-retten ikke til hinder for såkaldt målrettet logning af oplysninger med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet eller en fare mod den offentlige sikkerhed.

De konklusioner er helt centrale, fordi både de danske regler om logning – og reglerne i en række andre medlemsstater – i dag indebærer, at teleudbyderne til enhver tid skal logge oplysninger om alle deres kunder. Dommen i Tele2-sagen rejser derfor en væsentlig problemstilling i forhold til den måde, som logningsreglerne i EU er skruet sammen på i dag. Den problemstilling skal der selvfølgelig findes en løsning på – ikke bare i Danmark, men også i de øvrige berørte medlemsstater.

Regeringen er derfor glad for, at det tegner til, at der er et ønske om at indgå i et fælles udredningsarbejde ud fra en erkendelse af logningsreglernes centrale betydning for politimyndighederne i EU. Fra dansk side vil vi derfor på rådsmødet støtte op omkring nedsættelse af en arbejdsgruppe.

Jeg bør i den forbindelse også nævne, at Kommissionen har tilkendegivet, at den vil deltage konstruktivt i arbejdet med at finde løsninger på de udfordringer, som dommen rejser, og at den vil udarbejde retningslinjer for, hvordan regler om logning fremadrettet kan skrues sammen.

Jeg vil til sidst gerne understrege, at logning i et årti har været et centralt efterforskningsredskab for det danske politi i kampen mod alvorlig kriminalitet og terror. Og vi hører fra de andre medlemsstater, at de har tilsvarende erfaringer. Det afgørende for regeringen i den kommende proces er derfor at finde løsninger, der sikrer, at politiet og PET fortsat har adgang til loggede oplysninger i videst muligt omfang.

Rasmus Nordqvist spurgte, hvorfor man ikke tog den tydelige dom til efterretning, suspenderede den generelle logning og arbejdede på at finde en løsning inden for nogle EU-retlige rammer. Hvor længe havde arbejdsgruppen til sit arbejde? Altså, hvor lang tid skulle man finde sig i et brud på EU-retten?

Justitsministeren havde været i samråd om spørgsmålet og havde været en del af nogle gode diskussioner. Dommen var faldet, og ja, man kunne vælge at droppe al logning, indtil nye regler var på plads. Det kom bare ikke til at ske, for det ville være ensbetydende med at give mulige terrorister carte blanche og dermed sætte sikkerheden over styr. Arbejdsgruppen skulle komme med input til nye regler i samarbejde med Kommissionen, og de skulle være på plads inden for 1 år regnet fra dommens afsigelse. Højesteret i Danmark havde afsagt dom i en anden sag, hvor man accepter, at når der falder en EU-dom, skal man have mulighed at lave et nyt system. 1 år var det tidsperspektiv, man ville gå efter at holde sig indenfor. Ministeren ville ikke være med til at stoppe logning, indtil de nye regler kom på plads, med mindre han blev tvunget af et flertal i Folketinget. Det var der nu ikke noget, der tydede på. En ny lov skulle også håndtere internettrafikken og gøre muligt at se, hvem der er i kontakt med hvem. Man skulle målrette logningen og gå væk fra den generelle logning. Hvordan man kunne skrue det sammen, kunne ministeren ikke sige noget om p.t.

Rasmus Nordqvist var dybt uenig med ministeren, men måtte erkende, at han havde et flertal til at fortsætte den ulovlige logning. Var EU-landene enige om, at løsningen skulle være fundet inden december 2017? Eller nedsatte man en arbejdsgruppe på rådsmødet, der skulle arbejde med det, og som så ville køre videre – og så skulle Danmark alligevel have en løsning inden december 2017? Det lød for optimistisk at nå dertil inden december 2017.

Justitsministeren sagde, at sagen også var højt prioriteret af de andre EU-lande. Vil man noget, kan der ske meget på kort tid. Man kunne tage Europol-sagen som et eksempel. Så længe lovgivningen ikke var lavet om, skulle den eksisterende lov overholdes. Det havde man også sagt til de private aktører på området. Det ville være sikkerhedsmæssigt helt uforsvarligt at droppe logning, indtil den nye lov kom.

Rasmus Nordqvist spurgte, om man arbejdede med en elastik i tidsplanen. Fulgte man den højesteretsdom, som ministeren selv nævnte, skulle den nye lovgivning jo være klar i december. Det var flot, så langt var man nået med aftalen om tilknytning til Europol, men tempoet måtte siges at være meget atypisk for EU-arbejdet. Hvis ministeren kunne garantere, at ordningen var klar i december, ville det være godt.

Justitsministeren understregede, at der var en klar interesse i landene for hurtigt at finde en fælles løsning. Kunne man ikke det, måtte Danmark finde en selv. Det ville blive svært at lave en fælles lovgivning og en logning, der er mere fokuseret. Flere lande havde samme problemer, og det hastede lige meget for alle landene. Ministeren troede på den fælles vilje, men gentog, at blev det for langhåret at finde frem til fælles regler i arbejdsgruppen, måtte Danmark selv finde løsninger.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation

– *Statusrapport*

KOM (2016) 0819

rådsmøde 3528 – bilag 2 (supplerende samlenotat side 2)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 5 vedrører et nyt forordningsforslag om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation. Forordningsforslaget har overordnet til formål at styrke medlemsstaternes gensidige anerkendelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbare forhold.

Kommissionen lægger i den forbindelse op til at udvide og forenkle mulighederne for gensidig anerkendelse i forhold til den eksisterende EU-regulering på området.

På rådsmødet forventes formandskabet at orientere om status over forhandlingerne af terrorfinansieringspakken. Forhandlingerne blev indledt på arbejdsgruppeniveau i begyndelsen af 2017 og er således på et meget tidligt stadie.

Fra dansk side er vi overordnet positivt indstillet over for intentionerne om på EU-plan at ville styrke den strafferetlige bekæmpelse af terrorfinansiering. Ligeledes er vi overordnet positive over for, at man vil sikre et bedre grænseoverskridende samarbejde, så kriminelle effektivt kan fratages udbytte fra strafbare forhold.

Begge forslag er som nævnt omfattet af retsforbeholdet og vil derfor ikke være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Som det fremgår af det supplerende samlenotat, vil regeringen i de videre forhandlinger have fokus på, hvordan Danmark efter vedtagelsen af forordningen om konfiskation og indefrysning kan opretholde et effektivt samarbejde med de øvrige medlemsstater på området.

Jeg forventer, at regeringen på rådsmødet kan tage formandskabets statusorientering til efterretning.

6. Hjemvendende fremmedkrigere: strafferetlige tiltag

– *Politisk drøftelse*

rådsmøde 3528 – bilag 2 (supplerende samlenotat side 9)

Justitsministeren: Jeg nævner sagen til orientering, idet der er tale om et ikke-lovgivningsmæssigt tiltag. Formandskabet har på rådsmødet lagt op til en politisk drøftelse af, hvordan EU kan støtte medlemsstaterne i forhold til at håndtere truslen fra hjemvendende fremmedkrigere. Det forventes, at drøftelserne vil have fokus på strafferetlige tiltag.

National sikkerhed hører under medlemsstaternes enekompetence, hvilket betyder, at håndtering af truslen fra hjemvendende fremmedkrigere i udgangspunktet varetages af den enkelte medlemsstat.

Hjemvendende fremmedkrigere udgør en væsentlig faktor i terrortruslen mod Danmark. Derfor har vi også i Danmark vedtaget en lang række strafferetlige tiltag for at sikre en effektiv håndtering af truslen.

Vi har bl.a. indført et forbud mod indrejse i konfliktzoner, og vi har ændret pasloven, så politiet kan inddrage pas fra fremmedkrigere. Dertil kommer, at vi også har gennemført lovgivning om landsforræderi, så individer, som tilslutter sig en fjendtlig væbnet gruppe – som f.eks. ISIL – kan idømmes fængsel på livstid. Den nationale indsats suppleres af samarbejdet i EU, hvor bl.a. Europol har en vigtig understøttende opgave.

Fra regeringens side er vi derfor positive over for at drøfte strafferetlige tiltag for at styrke håndteringen af truslen fra hjemvendende fremmedkrigere. Regeringen ser ligeledes positivt på tiltag fra EU's side, som kan understøtte medlemsstaternes indsats på terrorbekæmpelsesområdet. Et af de elementer, som vi i den forbindelse lægger stor vægt på, er nødvendigheden af, at vi som medlemslande holder hinanden informeret og deler oplysninger og erfaringer, især når det gælder fremmedkrigere.

Desværre har de seneste års terrorangreb i bl.a. Paris og Bruxelles jo på tragisk vis illustreret, at angreb i et europæisk land kan planlægges og forberedes i et eller flere andre europæiske lande.

Introduktion til udlændinge- og integrationsministerens punkter (7-12):

Udlændinge- og integrationsministeren: Der er tale om det første formelle møde i år, og derfor er dagsordenen også ret omfattende. Dagsordenen snyder måske lidt, da der for de fleste punkters vedkommende vil være tale om korte orienteringer om status over gennemførelsen af vedtagne beslutninger og over igangværende forhandlinger.

Formandskabet har besluttet, at vi på mødet skal koncentrere de egentlige politiske diskussioner om særlig to områder, nemlig håndteringen af migrationsstrømmene over det centrale Middelhav fra Afrika og tilbagesendelse.

Det er en prioritering, jeg til fulde deler, efter jeg for et par uger siden havde lejlighed til at besøge min italienske kollega i Rom. Her drøftede vi de særlige italienske udfordringer som frontlinjestat og den aktuelle meget kraftige stigning i antallet af irregulære migranter, der begiver sig ud på Middelhavet fra især Libyen. I den seneste tid har tallene vist en stigning på mellem 30 og 70 pct. alt efter de dagsaktuelle tal, så der er altså tale om ganske voldsomme stigninger. Det er en klar indikation af, at migrationskrisen langt fra kan afblæses, hvilket vi var meget enige om på mødet i Rom. Det kan godt være – og heldigvis for det – at vi i Danmark i øjeblikket oplever de laveste indrejsetal siden 2009, men jeg deler min italienske kollegas vurdering, når han hævder, at den krise, vi står i, vil kræve et mangeårigt sejt træk, og at det vigtigste er at forhindre, at folk overhovedet overvejer at begive sig ud på Middelhavet.

Vi var også enige om, at langt, langt hovedparten af de mennesker, der forsøger at krydse Middelhavet, aldrig burde have forladt deres hjemlande, da de på ingen måde har krav på international beskyttelse. Der er ganske enkelt tale om økonomiske migranter. Derfor var vi også enige om, at svaret på de aktuelle udfordringer rent faktisk ligger i Afrika.

På samme rejse havde jeg lejlighed til at besøge den italienske søredningstjenestes kommandocenter i Rom, der koordinerer alle eftersøgnings- og redningsoperationer i den centrale del af Middelhavet. Jeg besøgte også Catania havn på Sicilien og deltog i en overvågningsflyvning på Middelhavet med et portugisisk fly, der indgår i Triton-operationen.

Når man ser, hvordan de italienske og andres skibe på Middelhavet fisker druknede og oftest unge mennesker op og redder gravide kvinder og børn fra synkefærdige gummibåde, bliver man oprørt og overbevist om, at løsningen på problemet ligger i bekæmpelsen af menneskesmuglerne i Afrika. Vi skal ganske enkelt have elimineret incitamentet til at migrere, og vi skal have stoppet muligheden for at komme irregulært ind i Europa.

Derfor er jeg også meget enig med formandskabet, når det lægger op til en politisk drøftelse af netop gennemførelsen af Maltaerklæringen vedtaget på det uformelle møde i Det Europæiske Råd den 3. februar og Vallettaerklæringen vedtaget på EU-Afrika-topmødet i november 2015.

Jeg er også tilfreds med, at formandskabet lægger op til en drøftelse af effektiviteten i den europæiske tilbagesendelsespolitik, da de fleste, der ankommer, intet krav har på international beskyttelse og derfor ender med at skulle vende hjem.

Ud over disse to helt centrale punkter på dagsordenen er der alene tale om en statusorientering om en række af de lovgivningsinitiativer, der ligger på bordet.

Under frokosten vil fokus være på medlemsstaternes bidrag til EASO og Frontex og på gennemførelsen af omfordelingsordningerne fra 2015.

Dagsordenen for mødet indeholder også en række korte statusopdateringer på en lang række af de lovgivningsinitiativer, der er under forhandling eller er ved at blive implementeret.

Der er tale om

- Kommissionens to asylpakker til reform af det europæiske asylsystem fra 2016,
- Kommissionens forslag til EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS),
- Kommissionens forslag til et europæisk ind- og udrejsesystem,
- gennemførelsen af forordningen om den nye europæiske grænse- og kystvagt og
- EU-netværket om radikaliserings.

Da der ikke er lagt op til en drøftelse af disse punkter, vil jeg henvise til det oversendte samlenotat.

7. Reform af det fælles europæiske asylsystem og genbosætning

– Fremskridtsrapport

Rådsmøde 3528 – bilag 3 (samlenotat side 5)

EU-note (15) – E 48 (note af 24/5-16 om omarbejdningen af Dublinforordningen)

EUU alm. del (16) – bilag 312 (udvalgsmødereferat side 433, senest behandlet i EUU 2/12-16)

Hele diskussionen mellem ministeren og udvalget er samlet under punkt 9.

- a) **Dublin: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (førstebehandling)**
KOM (2016) 0270
- b) **Modtagelsesforhold: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (omarbejdning) (førstebehandling)**
KOM (2016) 0465
- c) **Kvalifikation: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse og om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (førstebehandling)**
KOM (2016) 0466
- d) **Procedure: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i EU og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (førstebehandling)**
KOM (2016) 0467
- e) **Eurodac: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Eurodac til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinforordningen, identificering af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs person med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodac-oplysninger med henblik på retshåndhævelse (førstebehandling)**
KOM (2016) 0272
- f) **EASO: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010 (førstebehandling)**
KOM (2016) 0271
- g) **Genbosætningsramme: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en EU-genbosætningsramme (førstebehandling)**
KOM (2016) 0468

8. Informationsteknologi (it) foranstaltninger relateret til grænseforvaltning
– *Fremskridtsrapport*

Hele diskussionen mellem ministeren og udvalget er samlet under punkt 9.

a) ETIAS: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) (første gennemlæsning)

KOM (2016) 0731

Rådsmøde 3528 – bilag 3 (samlenotat side 20)

EUU alm. del (16) – bilag 254 (udvalgsmødereferat side 261, senest behandlet i EUU 16/11-16)

b) Ind- og udrejsesystemet (EES)

Rådsmøde 3528 – bilag 3 (samlenotat side 31)

EUU alm. del (16) – bilag 312 (udvalgsmødereferat side 437 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 2/12-16)

i) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejse-oplysninger om tredjelandsstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser, samt afslag på indrejse og fastsættelse af betingelserne for adgang til ind- og ud-rejsesystemet med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008 og forordning (EU) nr. 1077/2011 (første gennemlæsning)

KOM (2016) 0194

ii) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 399/2016, hvad angår anvendelsen af ind- og udrejsesystemet (første gennemlæsning)

KOM (2016) 0196

9. Migration

– *Udveksling af synspunkter/ Implementering*

KOM (2016) 0166, KOM (2017) 0204

Rådsmøde 3528 – bilag 3 (samlenotat side 36)

EUU alm. del (16) – bilag 312 (udvalgsmødereferat side 441, senest behandlet i EUU 2/12-16)

a) Eksterne aspekter

i) Maltaerklæringen, den 3. februar 2017

ii) Resultaterne af mødet på højt embedsmandsplan i Valletta om den fælles handlingsplan den 8.-9. februar 2017

b) Omfordeling og medlemslandes bidrag til EASO og FRONTEX

Udlændinge- og integrationsministeren: Hvad angår migrationspunktet på dagsordenen, har formandsskabet som sagt lagt op til en drøftelse af gennemførelsen af Maltaerklæringen vedtaget på det uformelle møde i Det Europæiske Råd den 3. februar i år og Vallettaerklæringen fra EU-Afrika-topmødet i 2015.

Fokus er – naturligvis, fristes man til at sige - hvordan vi kan støtte Libyen og andre lande særlig i Nordafrika på en måde, der kan begrænse migrationsstrømmene.

Vi skal hurtigst muligt have et styrket migrationssamarbejde med de nordafrikanske lande, herunder også med Libyen.

Formålet med samarbejdet er at redde menneskeliv, dæmme op for de irregulære migrationsstrømme over det centrale Middelhav, understøtte tilbagevenden, forbedre grænsekontrol i regionen og forbedre forholdene for migranter i navnlig Libyen. Det er alt sammen tiltag, der skal medvirke til at ødelægge menneskesmuglernes forretningsmodel. Det vil naturligvis skulle ske med fuld respekt for vores internationale forpligtelser og EU-retten.

Formandsskabet lægger op til, at vi under frokosten skal tale om medlemsstaternes bidrag til EASO og Frontex og om status over gennemførelsen af de to rådsafgørelser fra september 2015 om omfordeling.

Her vil jeg orientere om vores bidrag, der i 2016 overordnet set bestod af eksperter til EASO og Frontex i et omfang, der godt og vel svarer til Danmarks andel af EU's generelle budget, og at vi har den samme ambition i 2017. Hvad der konkret bidrages med, afhænger af efterspørgslen fra agenturerne og af, hvad der kan lade sig gøre for de relevante myndigheder herhjemme.

Når det kommer til omfordeling, er det dog forventningen, at drøftelsen under frokosten kommer til at dreje sig om implementering af de to rådsafgørelser fra september 2015 om

omfordeling, som Danmark ikke er med i på grund af retsforbeholdet. Udfordringen er her, at mindre end 10 pct. af de planlagte omfordelinger har fundet sted. Det er der rigtig mange grunde til, bl.a. en manglende appetit blandt medlemsstaterne, men også, at næsten ingen af de irregulære migranter, der ankommer, navnlig til Italien, kvalificerer sig til omfordeling.

Når det kommer til de danske bidrag til EASO og Frontex, kan jeg også nævne, at jeg på min rejse for nylig havde møder med Frontex' ledelse i Warszawa og EASO-repræsentanter i Italien. Frontex var meget tilfreds med samarbejdet med Danmark og takkede for det danske fly, der har opereret i Middelhavet i januar og februar. EASO roste også meget den kompetence, som Danmark stiller til rådighed i form af asyl eksperter.

Rasmus Nordqvist spurgte, hvad ministeren mente om formandskabets forslag om, at man inden for det nye Dublinsystem tager omfordelingssystemet ud som en selvstændig retsakt. Det virkede amputeret at tage det ud, som udgør kernen i det nye forslag.

Rasmus Nordqvist spurgte endvidere, om ministeren havde talt med sine kolleger om det fransk-tyske forslag, som man kunne læse om i pressen.

Han sagde, at når en person får flygtningestatus meddeles opholdstilladelsen imellem 3 og 5 år, og som han læste formandsskabets forslag, tolkede han det som et opgør med UNHCR's og med FN-systemets praksis om at give ubegrænset opholdstilladelse efter asylretlige bestemmelser.

Forslaget om et EU-rejsesystem (ESTIAS) mindede om det amerikanske ESTA-system, men det var vigtigt – som også Dansk Industri påpegede – at finde ud af, hvor transportøransvaret ligger. Hvordan ville regeringen forholde sig til det?

Rasmus Nordqvist sluttede af med at sige, at der under eksterne aspekter nærmest var en evaluering af aftalen med Tyrkiet. Aftalen kom dog ikke ind de menneskeretlige aspekter, der forekom ham vigtigere end at vide, hvem der kom ind og ud af landet etc.

Kenneth Kristensen Berth priste sig lykkelig over det danske retsforbehold, for når man så på indholdet i støbeskeen, lod det til, at EU skulle til at overtage hele asylbehandlingen på vegne af medlemslandene. Han havde læst, at EU planlagde en ny tilgang til håndteringen af asylansøgere, hvor man ville overveje den australske model – altså at vende bådene – dog inklusive den besynderlige tanke, at man skulle kunne anmode om asyl i et europæisk land fra en lejr i Afrika. Det ville vel medføre et større antal asylansøgere? Når Australien havde haft så stor succes med sin model, at der i de seneste år ikke var kommet en eneste båd, skyldtes det jo ikke, at f.eks. afghanere bare kunne gå hen på den australske ambassade og søge asyl. Skulle man have en australsk model, kunne det ikke være en moduleret en.

Kenneth Kristensen Berth var ikke enig i, at migrationskrisen ville være et langt, sejt træk, som ministeren havde sagt i sin indledning. EU-landene bestemte selv, hvor mange asylansøgere de ville give ophold til. Han kunne konstatere, at faldet i antallet af asylansøgere

i Danmark fra 2015 til 2016 var på 71 pct., mens antallet kun var faldet med 4 pct. i EU som helhed. Det viste vigtigheden af nationale initiativer.

Ungarn havde besluttet sig for at lade fem mennesker komme ind i landet pr. dag, hvoraf de 90 pct. blev sendt tilbage til Serbien, fordi de ikke havde krav på asyl. Ville ministeren tage en bilateral drøftelse med sin ungarske kollega og lade sig inspirere af den ordning?

Kenneth Kristensen Berth spurgte, hvad der lå i det, som ministeren sagde om at forbedre forholdene for migranter i Libyen. Gjorde man det så ikke mere attraktivt at sætte sig i bådene? Hvis man lavede et fint system med lejre og vandposter ud for den libyske kyst, var det vel med til at trække folk derop for derefter at tage den uautoriseret sejltur over Middelhavet.

Han var enig med ministeren i, at tilbagesendelse er vigtig, men kunne hun sige mere om eller svare skriftligt på, hvor mange personer det var lykkedes at tilbagesende inden for de seneste 2-4 år? Han fornemmede, at kun en brøkdel af dem, der kom ind og ikke havde lovligt opholdsgrundlag, rent faktisk kunne returneres. Af den grund var det også uhyre vigtigt at forhindre dem i at komme i det hele taget.

Ministeren havde i øvrigt nævnt, at kun få mennesker i centre i Grækenland og Italien kvalificerede sig til omfordeling. Hvad skulle der til for at kvalificere sig? Og hvad med dem, der ikke levede op til kravene? Fik de en national asylproces?

Jan E. Jørgensen spurgte, om ministeren var enig i, at EU-værktøjerne til at sikre tilbagesendelse etc. hænger sammen med videreudviklingen af informationssystemer – som f.eks. SIS – og at det var endnu en fordel ved at være en del af Schengensamarbejdet.

Udlændinge- og integrationsministeren sagde i sit svar på Rasmus Nordqvists spørgsmål, at det var for tidligt at sige noget om, hvad der lå inden for det nye Dublinsystem, men hun lovede, at hun ville tage det op i udvalget, når der var noget nyt.

Ministeren kendte ikke til det fransk-tyske forslag, som Rasmus Nordqvist nævnte, og bad ham uddybe.

Om genbosætning og opholdstilladelse svarede ministeren, at han måske blandede tingene sammen, for når man inddrager en opholdstilladelse, skyldes det, at man er kommet til Europa med en status, der tilsiger, at når der er fred i hjemlandet, skal man tilbage.

Der var ikke noget nyt om transportøransvaret, men at hun ville informere udvalget, når der var nye oplysninger.

Det største problem ved EU-Tyrkiet-aftalen syntes i hendes optik at være bekymringen for, om den overhovedet holdt, og for, hvad den aktuelle udvikling i landet ville munde ud i.

Til Kenneth Kristensen Berth sagde ministeren, at man ikke vil gå efter en australsk model, men at løsningen heller ikke er, at det halve af Afrika søger mod Europa. Det var man ved

at erkende i EU, og der var mange forslag til løsninger. Under alle omstændigheder var det nødvendigt at oprette sikre områder i usikre lande, og der var en klar interesse i at skabe et nyt system. Dog var det for tidligt at sige noget om, hvordan det ville blive skruet sammen. Systemets formål var at få lukket af til Europa, så man undgår den farefulde færd over Middelhavet og får bekæmpet menneskesmuglerne. Det er umuligt at acceptere, at folk udsætter sig selv for fare, og at mange drukner, så det handlede om at få færre mennesker og helst ingen til at tage turen. Det krævede, at man fik sat gang i en udvikling i de afrikanske lande. Ministeren var enig med sin italienske kollega i, at det ville blive et sejt træk at komme menneskesmuglerne til livs og skabe muligheder på det afrikanske kontinent. Vi lever i en globaliseret verden, og mange vil forsøge at skabe sig et bedre liv. Man kunne bare tænkte tilbage på dengang en tiendedel af den danske befolkning udvandrede til Amerika – og på det tidspunkt var der ingen, der vidste, hvad der ventede demovre på den anden side af Atlanten. Det kunne ikke undre nogen, at mange forsøgte at skabe sig et bedre liv, men løsningen var ikke at tage til Europa.

Ministeren kunne trøste Kenneth Kristensen Berth med, at den ungarske justitsminister, som hun delte ressort med, havde spurgt, om han måtte komme på besøg inden for de kommende måneder.

Ministeren understregede, at der var torturlignende tilstand i Libyen, og at man havde en forpligtelse til at agere. Hun ville desuden skaffe nogle tal på, hvordan det så ud med tilbagesendelserne. Det var først og fremmest personer fra Eritrea og fra Syrien, der var kvalificerede til at søge opholdstilladelse.

Hun bekræftede over for Jan E. Jørgensen, at samarbejdet styrkede Danmark.

Rasmus Nordqvist havde spurgt ind til dublinsystemet, fordi han gerne ville følge med i et emne, der havde været talt om, siden før han kom i Folketinget. Hvad var ministerens politiske vurdering af formandsskabet forslag om at skille hele omfordelingsmekanismen ud?

Om Tyrkiet-EU-aftalen sagde han, at udvalget flere gange havde fået at vide, at der foregik en løbende evaluering af den. Det var en skam, at ministeren, Kommissionen og andre ikke forholdt sig til den massive kritik, der havde været, af, at menneskerettighedsaspektet ikke var tilgodeset. Tog man det heller ikke med i de evalueringer, der blev foretaget?

Han opfattede det som noget nyt med tidsbegrænsede ophold – i hvert fald i forhold til UNHCR's udmeldinger. Hvilken retning mente ministeren, at forslaget ville tage? Og hvad var stemningen i de andre lande? Det var vigtigt at kunne følge med i de langtrukne forhandlinger, for hvis man ikke fulgte med i de små detaljer, kunne man hurtigt blive hægtet af i sin forståelse.

Det fransk-tyske forslag handlede om at etablere centre uden for Europa, hvorfra man kan søge asyl. Det ville kræve en fælles asylproces. Ministeren mente, at det var en god idé at arbejde i den retning, men på grund af retsforbeholdet ville Danmark ikke være med i den fælles asylbehandling. Kunne man ikke forestille sig, at det ville være dumt for Danmark at

stå udenfor? Forslaget kunne læses i franske og engelske aviser, og Tænkertanken EU-ROPA havde skrevet et notat om det.

Kenneth Kristensen Berth havde troet, at han og ministeren var enige om, at rets- og udlændingeforbeholdet ikke skulle fjernes fuldstændigt. Han var med på, at regeringen gerne ville have en tilvalgsordning, men kunne ikke tolke ministerens udtalelser i anden retning, end at Venstre går ind for, at Danmark er med for fuld skrue – og dermed bakker op om, at EU overtager ansvaret for asylbehandling. Havde han misforstået regeringens holdning, eller var ministeren bare ikke så skarp?

Om den australske model sagde han, at det havde taget Australien ca. 2 ½ år at nedbringe antallet af både fra flere hundrede til nul. I hans verden var det ikke et langt, sejt træk, og man skulle passe på med at sige, at problemet var uløseligt, når Australien faktisk havde løst det. Han tilføjede, at netop vækst og udvikling i Afrika havde skabt migrationsbølgen, fordi det var blevet muligt for afrikanerne at betale mennesmuglere. Ikke at vækst og udvikling ikke skulle være der, men det skabte en udfordring.

Han bad ministeren om at give flere detaljer om, hvad man ville gøre i Libyen, og gentog sit spørgsmål om perspektivet for de mennesker, der ikke indgår i omfordelingen.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at man ikke kunne sidestille EU's situation med den australske. Alene Australiens geografiske placering udgør en stor forskel.

Om Libyen sagde hun, at landet selv i højere grad skal skulle involvere sig i redningsaktioner, der skal være styr på den sydlige grænse, og det kyniske menneskesmugleri skal bekæmpes. Der var forlydender om, at der nu var flere penge i at smugle mennesker end i våben, narko og menneskehandel tilsammen.

Til Rasmus Nordqvist sagde hun, at hun ikke kunne sige noget om Dublinsystemet, fordi der ikke var noget nyt at sige. Formandskabet holdt diskussionen åben.

Ministeren bekræftede, at der havde været kritik af EU-Tyrkiet-aftalen, men både UNCHR og Kommissionen havde inspiceret forholdene i Tyrkiet, og der var ikke noget, der gav anledning til bekymring. Rasmus Nordqvist tænkte måske i højere grad på forholdene i nogle af de store lejre i Grækenland? Hun var indforstået med, at der havde været kritik af dem.

Om genbosætning og tilbagesendelser sagde ministeren, at der var forskel på genbosætninger og Dublin/omfordeling. Det kunne være, det var det, der kunne misforstås, for kom man til EU i henhold til den seneste ordning, dvs. Dublinordningen, var det helt normalt, at man fik tidsbegrænsede ophold af 3-5 års varighed. Der forelå ikke noget egentligt fransk-tysk forslag, men det var korrekt, at der blev diskuteret en del ministrene og landene imellem. Man kunne betragte det som en brainstorm på højt niveau. Merkel havde også bragt emnet op på en tur til Tunesien. Østrig arbejdede på et forslag, der endnu ikke var fremlagt.

Der var nu bred erkendelse af, at man var nødt til at finde en langsigtet løsning. Som situationen var, værgede landene for sig og gennemførte stramninger af udlændingepolitikken, indførte grænsekontrol etc., og indtil der var en fælles europæisk løsning, der gjorde, at man kunne lukke grænserne af til EU, ville det fortsætte.

Kenneth Kristensen Berth var med på, at det tog længere tid at tage fra f.eks. den indiske kyst til Australien end at tage over Middelhavet, men det handlede jo mere om politikken bag den australske model. Den var ganske enkelt, at man ikke kan få opholdstilladelse i Australien, hvis man kommer sejlende ind på plimsollere, og at man derfor har en flåde, der sørger for at få flygtninge sendt til flygtningelejre på øer væk fra Australiens kyst. Det havde virket forbilledligt godt.

Han var helt enig i, at Libyen selvfølgelig skal have kontrol over sin grænse, og at man skal bekæmpe menneskesmuglere etc., men ministeren havde sagt i sit oplæg, at man skulle forbedre forholdene for migranter i Libyen. En forbedring af deres forhold hang ikke umiddelbart sammen med de to ting. Hvad lå der i den udtalelse? Han gentog sit spørgsmål om omfordeling.

Rasmus Nordqvist var nysgerrig efter at høre regeringens politiske holdning til forslaget fra formandskabet. Mente ministeren, at forhandlingerne gik den rigtige vej, når man tog hele elementet om genbosættelse ud? Og hvad var ministerens politiske holdning til, at det tysk-franske forslag om en fælles asylproces? Hvor ville det stille Danmark? Der blev talt meget om det, så ministeren måtte kunne forholde sig til det.

Hans bekymringer om flygtninge i Tyrkiet havde ikke noget at gøre med lejre i Grækenland. Man havde gentagne gange kritiseret, at tyrkere sender folk tilbage til lande uden at behandle deres sager, og at folk bliver afvist ved grænsen til Syrien. Hvor blev en egentlig evaluering af aftalens menneskeretlige aspekter af? Kunne den oversendes, hvis der fandtes en form for evaluering? Eller ville ministeren foreslå, at den blev lavet i EU-regi?

Ministeren havde sagt, at grunden til, at der ikke var sket mere omfordeling, var den manglende vilje fra landene, men også, at dem, der er der, ikke er berettiget til omfordeling, fordi de ikke er flygtninge. Kunne ministeren sige noget om, hvad hovedårsagen var til, at det ikke fungerede?

Udlændinge- og integrationsministeren svarede Rasmus Nordqvist, at regeringen ikke havde lagt skjul på, at Danmark ønsker at forblive inden for Dublinsystemet, men at man ikke havde købt ind på det gældende forslag. Nu så der ud til at være lidt udvikling i det, men det var for tidligt at sige, hvor det ville ende.

Ministeren sagde, at det var svært at sige, hvad Danmark mente om de enkelte punkter i det fransk-tyske forslag, for det eksisterede ikke. Det var afgørende at lukke af til Europa og at oprette sikre områder i usikre lande. Man behøvede ikke læse udenlandske aviser for at få øje på den diskussion, for den foregik også i danske aviser, og hun var selv en del af den. Ministeren havde for nylig været i Berlin for at tale med sin kollega der om, hvad

forslaget mere konkret gik ud på. Hvis der var lukket af til Europa, ville landene kunne tage deres del af en flygtningekvote, men det nyttede ikke noget, hvis der samtidig kom nogle ind via bagdøren.

Om EU-Tyrkiet-aftalen sagde hun, at hun ikke kendte til kritikken. Der var ikke tilbagesendt en eneste asylansøger.

Over for Kenneth Kristensen Berth bekræftede hun, at bedring af forholdene netop handlede om grænsekontrol og bekæmpelse af menneskesmuglere, fordi de er skyld i en meget stor del grundet deres kynisme. Dem, der ikke var fra Syrien eller fra Eritrea, ville skulle søge asyl på almindelig vis.

Rasmus Nordqvist ville sende skriftligt materiale om den kritik, der havde været af Tyrkiets håndtering af flygtninge. Det havde ministeren endda været i samråd om. Han håbede i øvrigt, at ministeren var i stand til at deltage i brainstormen på højt niveau. Han kunne godt forstå, at man var i gang med at afsøge muligheder og fremsætte politiske holdninger, men mente ministeren, at forslaget om at skabe sikre områder uden for EU til flygtninge var en god, langsigtet løsning?

Udlændinge- og integrationsministeren svarede, at flygtninge, der var blevet sendt tilbage, ikke havde noget at gøre med EU-Tyrkiet-aftalen. Ingen havde sendt asylansøgere tilbage qua den aftale. Rasmus Nordqvist skulle være velkommen til at sende noget på skrift, og han ville få et svar – et svar, som han vist havde fået tidligere skriftligt.

Ministeren bekræftede, at hun rejste rundt i Europa og tilsvarende havde gæster for at diskutere løsninger. Hun havde for nylig haft besøg af den østrigske minister. Det måtte være muligt med et forum, hvor man kunne vende ideer.

Som svar på spørgsmålet om, hvorvidt man skulle kunne søge asyl fra lejrene, svarede hun, at hun formodede, at det ikke var den enkelte, der ville kunne søge asyl som på et konsulat, men at det ville ske via UNHCR og en form for et system. Men der forelå som sagt ikke noget egentligt forslag. Det ville være alletiders, hvis Alternativet stillede et forslag, som måske kunne nyde fremme i Folketinget. Ministeren så ikke for sig, at man bare skulle søge hen til et sikkert område i et usikkert land og derfra kunne søge asyl til Danmark. Det ville svare til at åbne op for, at alle kunne blive gelejdet videre til EU.

Rasmus Nordqvist gentog, at udvalget havde fået at vide, at der løbende blev lavet evalueringer af EU-Tyrkiet-aftalen. Han havde fået svar på nogle spørgsmål tidligere, men gik ud fra, at man evaluerede videre på aftalen. Det var det, han gerne ville vide noget om. Selvfølgelig skulle der være rum for at man tale og få ideer sammen og nu, hvor ministeren befandt sig i udvalget, ville det være rart at vide, hvilke tanker der blev tænkt, hvis det altså var noget, der kunne siges på kamera. Hvordan man forholdt sig fra dansk side? Alternativet var kommet med et forslag til håndtering af flygtninge- og migrationsstrømmen, og han talte også med europæiske kolleger om løsninger. Hvis det ikke var muligt for ministeren

at komme med en politisk holdning, måtte man tage det op igen, når der forelå et konkret forslag.

Udlændinge- og integrationsministeren mente, at hun og Rasmus Nordqvist talte forbi hinanden, for hun mente at have sagt helt konkret, at Danmark ønskede at oprette lejre, der kan sikre, at der bliver lukket af til Europa, så man som asylansøger ikke kommer ind ad bagdøren, men i højere grad ad fordøren. Der skal være et struktureret system, og ikke et, der gør, at man bare kan søge mod lejre og søge i asyl i de europæiske lande. Det var vel en klar politisk holdning.

10. Politisk drøftelse af EU's tilbagesendelsespolitik

– *Politisk debat*

KOM (2017) 0200

Rådsmøde 3528 – bilag 3 (samlenotat side 42)

EU-note (16) – E 21 (note af 7/3-17 om EU og Danmarks tilbagesendelsespolitik)

Udlændinge- og integrationsministeren: For punktet om EU's tilbagesendelsespolitik lægges der op til en drøftelse med udgangspunkt i Kommissionens anbefalinger indeholdt i dens seneste meddelelse fra den 2. marts.

Det er selvsagt et emne, som regeringen og alle andre lande er særdeles optaget af, men som der bekendt også er udfordringer med. Det går desværre alt for langsomt med at få udsendt de personer, der ikke har krav på international beskyttelse og derfor ikke har lov til at opholde sig i EU. Jeg hilser derfor Kommissionens meddelelse om en mere effektiv tilbagesendelsespolitik i EU velkommen.

Sammen med meddelelsen fremlagde Kommissionen også en handlingsplan, som skal gøre tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere mere effektiv. Meddelelsen og handlingsplanen indeholder en lang række forslag. Kommissionen peger på, at de nuværende regler kan udnyttes mere effektivt. Kommissionen vil derfor fortsætte med at holde øje med, om medlemslandene udnytter de eksisterende regler fuldt ud for at sikre effektiv tilbagesendelse af tredjelandsborgere.

Samtidig har Kommissionen peget på, at medlemsstaterne skal tage de nødvendige skridt til at sikre, at deres asylsystemer ikke misbruges af udlændinge, som helt åbenbart ikke har behov for international beskyttelse. Det kan blandt bl.a. gøres gennem særlige haste asylprocedurer.

Kommissionen foreslår også en mere systematisk videns- og informationsdeling mellem medlemsstaternes udsendelsesmyndigheder. Man foreslår en videreudvikling af eksisterende informationssystemer som Schengeninformationssystemet (SIS), Eurodac og visuminformationssystemet (VIS).

Regeringen hilser selvsagt en mere effektiv udsendelsespolitik fra EU's side velkommen.

Vi tror også på, at en bedre samtænkning af udviklingspolitik, handelspolitik og andre udenrigspolitiske instrumenter kan være med til at sikre effektive tilbagesendelsesaftaler. Vi er også klar til at anlægge en noget for noget-tilgang og sammenkæde tilsagn om handelsaftaler og udviklingsbistand med tilbagetagelse inden for rammerne af vores internationale forpligtigelser.

11. Den europæiske grænse- og kystvagt: Implementering

– *Status*

KOM (2017) 0201

Rådsmøde 3528 – bilag 3 (samlenotat side 50)

Ministeren havde ingen bemærkninger specifikt til dette punkt.

12. EU-netværk til bevidstgørelse om radikaliserings

– *Status*

Rådsmøde 3528 – bilag 3 (samlenotat side 53)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

13. Eventuelt

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

14. Siden sidst

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 11.13